

MHB 1644

VAKOK VILÁGA

A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének

FOLYÓIRATA

Főszerkesztő: Dr. Vas Tibor
A Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének elnöke
Felelős kiadó: Dr. Bódi István főtitkár
Szerkesztő: Barna Zoltán

Kiadóhivatal:
Budapest XIV., Május 1. út 47.
Telefon: 210-440

XL. évfolyam

1979. augusztus

ISSN 0209-6765

V A K O K V I L Á G A

a Vakok és Gyengélátók Országos Szövetségének folyóirata

Főszerkesztő: Dr. Vas Tibor elnök
 Szerkesztő: Barna Zoltán
 Felelős kiadó: Dr. Ródi István főtitkár
 Kiadóhivatal: Budapest, Május 1.ut 47.
 1146.
 Telefon: 210-440

T a r t a l o m j e g y z é k

	oldal
Dr. Vas Tibor: Bel- és külpolitika	2
Megyei szervezeteink életéből:	
Hirek Hajdu megyéből	
A munka öröme	3
Séta a debreceni állatkertben	4
Mi ujság Suabolcsban?	6
Tudósítás Karcagról	7
Anyák napja Szolnok megyei Szervezetünkben	7
Tudósítás Borsod megyéből	7
Bucsu Farkas Sándor sorstárstól	8
Vak költők versei	8
Legeza Ilona: Az élet fizikája	9
Szerelmem, te mindenem	9
Szemerédi István: Tájértékezesetek	10
Bori János: "A társaságban én is ott valék"	11
Dr. Falvai Ferenc: Jogi rovat	
Közérdekű tudnivalók az új Büntetőtörvénykönyvről	12
Gerdelics Ferenc: Közlekedési rovat	
A közlekedési rovat mottója: "Viseld a fehér botot"	13
Miskolc közúti közlekedéséről	13
Tájékoztató Miskolc város tömegközlekedéséről	
I. rész	14
Vándor Tamás: Kulturális életünk hírei	14
Dénes József: Sportrovat	
Dosek Lajosné: Tudósítás a vakok szabadkai csörgőlabda versenyéről	15
Lak István: Kirándulás a Duna-Tisza közén	16
Kuminka Györgyné: Uttörőrovat	
Évvégi jelentés az 1978/79-es uttörőévről	17
Közlemények	18

Bel- és külpolitika

Junius 18-án Bécsben Brezsnyev és Carter aláírta a II. Salt egyezményt és több olyan megállapodást, amely a Szovjetunio és az USA együttműködését segíti elő. A II. Salt-egyezmény jelentősége világviszonylatban kiemelkedő, a politikai enyhülési folyamatot katonai egyhűléssel egészíti ki. Az egyezmény nemcsak fegyverkezési korlátozást tartalmaz, hanem bizonyos csökkentést is előír és megnyitja az utat, hogy a szerződő felek hozzákezdhetnek a III. Salt-egyezmény előkészítéséhez.

A fegyverkezési hajszra szinte csillagászati számokat jelentett, már a fegyverkezési kiadások évi összege meghaladta az évi ötszáz milliárd dollárt. Az emberiség, vagy a nukleáris katasztrófa, vagy a fegyverkezési hajszra megállítása és a leszerelés megkezdése között választott. Győzött az értelem: az emberiség az utóbbit választotta. Reméljük, hogy az USA szenátusa kétharmad többséggel jóváhagyja a megállapodást és így sor kerülhet az egyezmény ratifikálására. A Salt-megállapodás nem old meg minden problémát, de az adott helyzetben mindkét állam részére optimális megoldást hoz és remélhető, hogy ennek hatására többek között a bécsi leszerelési tárgyalás is kimozdul a holtpontonról és haladást fog elérni. A II. Salt-megállapodás nemvégállomás, inkább kiinduló pontja egy tárgyalás sorozatnak, amely egyre kiszűlesíti a leszerelést és végül eljut odáig, hogy kiküszöbölje a háborút, mint a vitás kérdések elintézésének módját és érvényre juttatja a tárgyalási elvet.

Hosszu ut vezetett a vérbosszu, a magánharc elvétől addig, amíg az állam saját hatáskörébe vonta az igazságszolgáltatást és a vitatkozó felek nem a magánharc eszközével, hanem bírói eljárással intézték el a vitás kérdést.

Előre lépést jelentett, amikor a jog a hadüzenetet meghatározott szertartáshoz kötötte és az ókortól kezdve ismert olyan időszakokat, amikor tilos volt a hadviselés. Így az ókorban a görög városállamok az olymposi játékok időtartama alatt nem viselhettek háborút egymással. A feudalizmus idején időnként meghirdették az "isten békéjét" /treuga dei/, amikor tilos volt háborút viselni.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete alapszabályában és határozataiban több olyan rendelkezés van, amely a háborus konfliktus veszélyét csökkenti. Egyelőre még fennforog a háboru lehetősége, de a józan ész azt diktálja, hogy a felek tartózkodjanak a háboru megindításától. Mindkét oldalon olyan sok nukleáris fegyvert halmoztak fel, amely elégséges ahhoz, hogy többszörösen elpusztítsa a világot. Ez mind a két fél előtt világos és ezért választották a megegyezést.

A második Salt-egyezmény, amint ezt Brezsnyev elvtárs és Carter nyilatkozatában hangsúlyozta, ésszerű kompromisszum. Mindkét fél tett bizonyos engedményeket anélkül, hogy kockára tette volna saját biztonságát. A világ közvéleménye éppen ezért nagy örömmel üdvözölte a II. Salt-egyezményt és bizik abban, hogy ezt további megállapodások fogják követni. A tárgyalások során sokszor szinte olyan volt a helyzet, hogy nem születik egyezés, de a Szovjetunio következetes békepolitikája áthidalta a nehézségeket.

A magyar-bolgár tárgyalásokon is kiemelkedően értékelte Kádár és Zsivkov elvtárs a Salt-egyezmény megkötését, hangsúlyozták, hogy a szocialista tábor, továbbá a haladó százmilliók támogatják a szovjet békepolitikát.

A magyar országgyűlés nyári időszaka június 14-én és 15-én megtárgyalta és elfogadta az 1978. évi költségvetési zárszámadást és az állami pénzügy kezeléséről szóló törvényt. Mind Paluvégi Lajos pénzügyminiszter elvtárs előterjesztése, mind a képviselők hozzászólása kritikus és önkritikus volt. Nyiltan feltárták nehézségeiket, elismerték eredményeinket és konkrét javaslatokat tettek a hiányok kiküszöbölésére. Az országgyűlés vitája hiven tükrözte az ország gazdasági helyzetét és

nemcsak a multat értékelte, hanem kitűzte a közeljövő feladatait is. Ezenkívül hat országgyűlési képviselő interpellációját hallgatta meg, a miniszteri válaszokat az országgyűlés elfogadta.

- . -

Megyei szervezeteink életéből

Hírek Hajdu-Bihar megyéből:

A NUNKA ÖRÖME

Egy kiváló brigád a butorgyárból.

Nem vész el a fűtyszó és a vidám dallam az elektromos tűzógép zajában, és a kis alaku kárpitos kalapácsok koppanásaiban. Aki belép a faillatu, enyvszagu műhelybe, először is vidám fiatalokból álló társaságot lát, akik a munkapadoknál állva aprólékos, de gyors mozdulatokkal végzik napi munkájukat.

Akik a munkapadoknál állnak tizenketten, gyengénlátók, vakok. Munkások. Teljes értékű emberek. Brigádtagok. Egy kiváló brigád tagjai. Fiatalok, kedvesek és korántsem szerencsétlenek. Megtalálták a helyüket. Az életben és a munkában is. Nem nagy szavak ezek, igazak.

De az is igaz, hogy mikor készülődtem a Debreceni Butorgyárban dolgozó Szamuely Tibor Szocialista Brigád tagjaihoz, fura érzés kerített hatalmába. Félttem attól, hogy sajnálni fogom őket, félttem attól, hogy észreveszem szerencsétlenségüket. De nem így történt. Jó volt nézni, ahogy dolgoznak, ahogy a százféle színű, tarkabarka vastag szövetek között matatnak ügyes ujjjaikkal, majd rásimitják a fotel vagy a rekamié karfájára, oldalára, rátűzik a pisztoly alaku tűzőszerszámmal, aminek hangja kellemetlenül sivít fülünkbe. Jó volt nézni, hogy megállás nélkül dalolva és füttyörészve dolgoznak, örülnek a munkának. Jó volt nézni, hisz oly sok unatkozó munkásarcot láttam már életemben, oly sok támaszkodó, könyöklő hivatalnoknak akadt meg a szemem.

A Debreceni Butorgyárban 1966-ban alakult meg a kárpitosműhely. Azóta több száz vak és gyengénlátó kereste meg ebben a kis üzemben a kegyerét, sőt a legtöbben itt tanulták meg a szakmát is. Persze vannak sokan köztük, akik tizévi munkaviszony megszerzése után igénybe veszik a rokkantsági nyugdíjat, de a most ott dolgozó ifjusági brigád tagjai közül valószínű, hogy igen kevesen gondoltak még erre.

Az üzem sarkában, majdnem leghátul fiatal, szép arcu fiú dolgozik. A neve Csapó Béla.

- Mióta dolgozik a gyárban?
- Ó, már talán tíz éve is van, itt voltam ipari tanuló is.
- Debreceni?
- Nem, Szabolcsból jöttem, most itt lakom a vakok intézetében.
- Szereti a munkáját?
- Igen, örömmel csinálom.
- Szabad idejében mit csinál?
- Hogy mit? Moziba járok, diszkóba, szórakozni. Szeretem a zenét.
- A pénzből hogy jön ki?
- Nem titok, úgy háromezer körül keresek, ebből még takarékoskodni is tudok.
- Mire gyűjt?
- Lakásra, butorra, mindenre.

Csapó Béla csak egy fiú a műhely tizenegy férfi brigádtagja közül, de a többiek is hasonlóan válaszoltak volna ugyanezekre a kérdésekre. No, persze vannak már olyanok is közöttük, s nem is kevesen, akiknek családjuk, gyerekeik vannak. Ők természetesen kevesebb időt töltenek el társadalmi munkában, vagy közös kiránduláson. A brigád vezetője, Csanády József örömmel beszél a munkájukról, a brigádversenyben elért kiváló

eredményükről. Büszke is lehet, hiszen a vállalatnál két év óta ők a legjobb szocialista kollektiva tagjai.

Hogy mit tettek ezért? Csak amit úgy érezték, meg kell tenni. Csak egy kicsikét többet mint mások. Csak azt, amit elvártak tőlük. Sok? Kevés? Elég. Elég ahhoz, hogy becsüljék őket, elég ahhoz, hogy becsüljék magukat.

S végezetül említsük meg azoknak a nevét, akik a jók között is a legjobbak, akikre Csanády József szerint mindig lehet számítani: Nagy Imre, Csapó Béla, Völgyesi Ferenc.

A Debreceni Butorgyár középüzem. Akárpitósmihely kicsiny munkahely. A Szamuely brigád, a vállalat Kiváló Brigádja.

Iván Gizella

/Megjelent a Hajdu-Bihar megyei Napló 1979.V.10-i számában/

....

Séta a debreceni állatkertben:

Szonda Klára, debreceni sorstársnő folyóiratunk régi levelezője, szerkesztőségünkbe nemrég kedves, humoros irást küldött, melyet az alábbiakban örömmel nyújtunk át olvasóinknak.

"Az ember társaslény ugyebár és ezért társadalomban, valamint magas kőépitményekben, ugynevezett bérházakban él /Szegény...!/. Az állatok is társaslények ugy általában, ezért csordákban élnek, szabadon, meg állatkerti ketrecekben. /Szegények...!/"

annyiban tenát hasonlítunk egymáshoz, hogy általában tömegesen fordulunk elő, abban viszont különbözünk egymástól, hogy mi időnként meglátogatjuk őket az állatkertben, ők ellenben bennünket a bérházakban nem látogatnak meg... /Ami, szerintem, a tigrisek miatt, nem is nagy baj!/"

Mivel városunkban is van állatkert, így aztán nem is került túl nagy fáradságba egy "látogatás" megszervezése. A debreceni Vakok Állami Intézetének lakói már edzésben vannak, mert ebben az évben már voltunk kirándulni/május 25-én/ kedvenc kirándulóhelyünkön, a Debrecen melletti Vekeri-tónál, így aztán a közeli sétára könnyen találtunk vállalkozó embereket.

Junius 19-én szép, kora őszi reggelre ébredtünk... Hogy még incsiklandozóbb legyen, néminemű köd is lebegett a Nagyerdő tölgyei fölött.... A fellegek pityergőre álltak, mint a durcás szép asszony szája. De aztán mégis kisütött a nap és a "szép asszony" kacagni kezdett! /De még forrón ám!/"

Reggel 9-kor vágott neki a 18 főnyi expedíció a nagy felfedező utnak, három nővérke és a tanárnő kíséretében. /Összevissza huszonketten mentünk és ebben a nagy csapatban mindössze csak három férfiú találtatott.../"

Végig ballagtunk a kényelmes erdei sétányon, a hatalmas, árnyas fák alatt, a Stadion mögött.

Körülbelül negyed óra alatt elértük az Állatkert bejáratát. Hét-köznap lévén, rajtunk kívül nem sokan voltak.

Mindjárt a kapun belül, a baloldalon, üvegketrecben, csodaszép, kitömött, berber him oroszlán áll. Él: 24 évet, hossza, az orra hegyétől a farka hegyéig 318 cm. Gyönyörű!!!

Tőle elkészönve, mindjárt szembe találtuk magunkat a szökőkutttal. Hatalmas kucsmagombából tiz ágban csorog a víz egy nagy medencébe, melyben vizinövények tenyésznek. Igazán üdítő, szép látvány!

Innen jobbra fordulva, diszfák közt haladva, hamarosan elértük a majomházat. /Oppardon! A kedves "rokonok" lakosztályát...!/"

Na, kérem! Még volt róluk a véleményünk! Ámbár meglehet, hogy nekik is rólunk és azért nem köszöntek vissza... Pedig mi biz'isten üdvözlöttük őket.

Tanárnőnk sorra bemutatja őket: csimánz, cerkof, pávián, apíca majom. Szóltunk hozzájuk, de ránk se néztek! Végezték saját fontos dolgait: vakaróztak, bolházkódtak stb. Az egyik mama "tündérszép" gyermekét dajkálta, "aki" végre legalább egy csufondáros nyelvnyujtás erejéig hajlandó volt tudomást venni rólunk... Ajaj! De felvágnek ezek! /Csak tudnám, mire?!/ Akkor alászolgája! Itt is voltunk...!

Gyerünk a madarakhoz! Ezek legalább szépek és barátságosak! Az emu, ez a strucchoz hasonló madár komolyan álldogál erős lábán, szép, hullámos tollruhájában. Az arany- és ezüstpáva szótteriti csillogó farktollait és hagyja, hogy bámuljuk. /Egyébként rosszkor jöttünk, mert nyár eleje lévén, a madarak és a négylábuak egyaránt vedlésben vannak és így elég kopottak, vedlettek valamennyien./

A szirti sas komor göggel bámult ránk, ugysis mint a madarak királya... Szépek ezek a nagytestű madarak! És milyen drágák! Vannak köztük három-négyezer forint értékű példányok is!

A madarak után az erdei állatok: őzek, szarvasok következtek. Ők oly kedvesek, hogy jó lenne megsimogatni őket! De a rács nem engedi... /Jaj, ez az átkozott rács!!! Szabadba vágyó rab állatok kegyetlen kinzokamrája...!/
Van két hatalmas, vadképi bölény is. /Értéke: 20 ezer forint./ Ma már csak rezervátumokban és állatkertekben él. Egykor az ősember kedvenc tápláléka volt. Rettentő csunya szegény.. Épp úgy, mint szomszédja, a közönséges fekete bivaly! Annál mutatósabb a magyar szürke szarvasmarha, a Hortobágy egykori jellegzetes állata. /Értéke 10 ezer forint./

Aztán itt vannak a juhok, bégetve, majdnem meztelenül mert már megnyirták őket. Mellettük két csacsi: egy közönséges, becsületes hortobágyi szürke szamár és egy hófehér angóra szamár. Jé, hát ilyen is van? Bájos! Olyan mint az angóra nyuszi, csak nagyban.

A szép, fehér komondor farkát csóválja, de ő is rács mögött van szegényke...

És ime, itt vannak a nagy ragadozók: az oroszlán, a tigris, a leopárd és a párduc. Oh, ti szépséges-szép nagy macskák! Az erő és a vad bátorság mintaképei... Napestig lehetne csodálni benneteket! /Igaz, csak befogott orral.../

Szervusztok mackók! Ilyen szép barna bundát hol lehet venni? Sajnos, a szép fekete bundás örvösmedvék elbujtak és semmiféle csalogatásra nem jöttek elő, pedig közülük az egyik egy kis csemegéért el szokta jární a medvetáncot!

Segítsé! Kérünk egy gázálarcot!!! Itt vannak a kisebb ragadozók: farkas, róka, nutria, nyest, borz, menyét stb.

Előttünk futkos szabadon egy pici, fekete lidérc: egy ketrecből szabadult japán tyúk. Ő vezetett bennünket a víziállatok birodalmába.

Mocsaras tóparton mászkálnak a teknősök, a tulsó, nagy tóban uszkálnak a vadkacsák, libák, récék, szártyúk és két, méltóságteljes hófehér, fekete monoklis hattyú. A vízparton álldogál a piros csizmás, hosszú csőrű gólya, a szürke gém, a kanalas gém és a ritka szép gázló madár, a fekete gólya.

A baglyokat, papagájokat, kacagó gerléket elhagyva, egy gyönyörű fenyvesen át ismét elértük a szökőkutat és ebből megértettük, hogy végre értünk kétórás kellemes állatkerti barangolásunknak, melynek élmenyeiből szerettem volna ezekben a sorokban legalább egy keveset átadni lapunk olvasóinak, úgy, amint azt nekünk elmondták kedves, fáradhatatlan kísérőink! Mert annak ellenére, hogy mi csak hangokat értékelünk, az ő szavaik nyomán megelevenedtek előttünk a színek és formák is!

Mindent összegezve, szép és kellemes délelőtt volt!

Mi ujság Szabolcsban?

Az Öregkor és betegségei címmel hirdettünk előadást május 10-ére. Klubhelyiségünket a tagság zsufolásig megtöltötte, nagy érdeklődéssel figyelte dr. Zsanda Lászlónak, a mentőállomás főorvosának közérthető előadását.

Mindenekelőtt leszögezte, hogy vannak gyermek- és felnőtt betegségek, melyek kor szerint nem oszlanak meg. Nagy vonalakban ismertette az emberi szervezetet és betegségeit. Jellemezte őket lényegre törő tömörséggel. Ismertette a betegségek megelőzésének és gyógyításának módjait. Rengeteg kérdés hangzott el, melyekre türelemmel és a lehetőséghez képest kimerítően válaszolt. Tagtársaink nagy szeretettel köszönték meg a színvonalas előadást.

Május 24-én élményszámiba menő irodalmi est részesei lehettünk klubhelyiségünkben. A szereplőket és sorstársainkat Klepács András, szervezetünk elnöke köszöntötte. Először a Nyiregyházi Egészségügyi Szakiskola növendékei adtak dalokkal színesített irodalmi műsort. Megkapó kedvesség és báj sugárzott a lányok hangjából. Magatartásuk azt az érzést keltette, hogy fellépésükkel rokonszenvüket és segítő szándékukat akarják hangsúlyozni. Szereplésük értékét növeli, hogy vizsgaidőszakban jöttek el hozzánk. Ezért tisztelet és köszönet illeti őket is, de elsősorban a program szervezőjét, betanítóját és irányítóját, Antal Sándorné tanárnót.

Ezután Hargittay Jánosné tanárnő - megyei szervezetünk Váci Mihály irodalmi körének vezetője - kitűnő, minden lényeges életrajzi és költői mozzanatra odafigyelő előadását hallgattuk meg Nyiregyháza egyik büszkeségéről, Krudy Gyuláról. Bemutatta az író különös életutját, életmódját. Elemezte, hogyan látta és láttatta a költő az élet jelenségeit és az ember reagálását e jelenségekre. Beszélt Krudy nagyszerű lélekábrázolásáról. Nemcsak álmodozó volt az író, hanem kemény hangú kritikusa is a társadalomnak, melyben alkotott. Köszönjük Hargittay tanárnőnek fáradtságos munkáját, mellyel ezt a hatalmas anyagot ilyen alaposan feldolgozta és számunkra úgy továbbította, hogy mi is gazdagabbak lettünk.

...

Május 29-én a sóstói Szociális Otthonban lépett fel kulturgárdánk. Az igazgató távollétében Hegedűs Erzsébet ápoló nővér, kulturfelelős volt a szívélyes, szolgálatkész házigazda. Az énekkar Kovács László vezényletével a záhonyi fesztiválon bemutatott műsorát adta elő. Bessenyei Ferenc és Szücs Gyuláné izlésesen kiválasztott költeményeket mondott emlékezetes tolmácsolásban. Énekszólvál Tóth László és Urr Julianna működött közre, zongorán e sorok írója kísért, aki szólót is játszott; Tóth László harmonikázott. A vidám jelenetben; Bodó István, Molnár Zoltánné és e sorok írója, valamint Oszlászki Imre, Pozsonyi Ferenc, Ungvári László és Urr Julianna szerepelt. A nagy lelkesedéssel fogadott műsort az időközben visszaérkezett Kállai Zoltán igazgató meleg szavakkal köszönte meg az otthon lakóinak viharos tapsa kíséretében.

Az 1978/79-es kulturális évadot nagyszerű vendégszerepléssel zártuk június 3-án Miskolcon, ahol a fent vázolt műsor néhány számmal kiegészült. Így pl. Jakab Bertalan és Jakab Bertalanné jelenettel, Kalapos Béláné énekszámokkal és Nagy Györgyné szavalattal lépett pódiumra.

Amikor a Megyei Szervezet Elnöksége e helyről is megköszöni a kulturocsoport tagjainak az áldozatos társadalmi munkát, reméli, hogy a jól sikerült nyári pihenés után ismét vállalnak a közösségért újabb nehéz, de sok örömet és szépséget ígérő feladatokat.

Molnár Zoltán

...

Tudósítás Karcagról:

Körzeti csoportunknál idén is hangulatos Anyák Napját tartottunk. Tagjaink május 25-én találkoztak a Csokonai könyvtárban. A választékos műsorral szereplő kulturcsoport munkájához a könyvtár négy dolgozója is csatlakozott. Versekert mondtak, felolvasásokat tartottak. E sorok írója mondott ünnepi beszédet és az Anyák Napjára írott saját költeményét szavalta el.

....

Anyák Napja Szolnok megyei Szervezetünkben:

Május 27-én, délután 3 órakor a Nemzeti Étteremben volt ünnepi találkozója a Vakok és Gyengénlátók, valamint a Hallássérültek Megyei Szervezet tagságának. A rendelkezésünkre bocsátott terem teljesen megtöltötték a meghívottak, többen magukkal hozták gyermekeiket, hozzátartozóikat is.

A műsort e sorok írója nyitotta meg, aki beszédében egyebek között méltatta a nap jelentőségét, megemlékezett a korábbi nemzedékek édesanyáinak sokkal nehezebb sorsáról. Váradi Gyuláné felszólalását is érdeklődéssel hallgatta a közönség. Németh Lászlóné kedves köszöntője is nagy hatással volt a hallgatóságra. Egy szocialista brigád nevében Nagy János mondott beszédet, majd csilingelő gyermekhangok köszöntötték az édesanyákat.

A kulturcsoport szereplését e sorok írójának alkalmi verse vezette be.

A program után megvendégelték a közönséget, majd zene és tánc következett.

Az ünnepség sikere Németh Lászlóné kitünő rendezői munkáját dicséri.

Fórizs László

....

Tudósítás Borsod megyéből:

Megyei szervezetünk az évek hosszú során szoros baráti kapcsolatot alakított ki a szomszédos megyei szervezetekkel. Így került sor május 27-én, vasárnap a Heves megyei sorstársak vendégszereplésére, akik most a múlt évi vendég-fellépésünket vizsgozták.

Lázás készülődés előzte meg az egriek fogadását. Megérkezésük után a hosszú ut fáradalmait igyekeztünk egy kis hűsítővel és kávéval enyhíteni.

Rövid baráti beszélgetés után megkezdődött a műsor. Itt elnézést kérek azért, hogy nevetek nem említek hiszen az egész előadás várakozásunkat felülmulata, mindenelismerésünk a Heves megyei sorstársaké. Nagyon kellemes vasárnap délelőttöt szereztek nekünk. Megyei szervezetünk székháza zsufolásig megtelt érdeklődőkkel, közönségünk sok-sok tapssal juttatta kifejezésre elismerését és háláját.

Az előadás befejezése után a miskolci sorstársak közül többen elkísérték a szereplőket Tapolcára, ahol egy kellemes délutánt töltöttek el.

Réti Nagy Pál

....

Bucsu Farkas Sándor sorstársától

Elfáradva, elgyengülve, de még így is próbálta a staféta botot tovább vinni. 1979. április 11-én villámcsapásként hatott helyi szervezeteinkre a hír, hogy Farkas Sándor sorstársunk hosszú szenvedés után örökre eltávozott közülünk.

Forsod Megyei Szervezetünk egyik alapító tagja volt. A megalakulás utáni nehéz időszakban fáradságot nem ismerve azon igyekezett, hogy szervezetünk munkáját minden erejével elősegítse. 1955-ben megalakította a sakkszakosztályt, amelyet élete végéig eredményesen képviselt. Halálával nagy veszteség érte szervezetünket. Személyében jó sorstársat veszítettünk el, nevét hosszú éveken keresztül emlegetni fogja helyi szervezetünk idősebb generációja.

Emlékét megőrizve veszünk tőle örök bucsut abban a tudatban, hogy példája utmutatásként szolgál és sorstársaink közül lesznek olyanok, akik nyomdokába fognak lépni.

Réti Nagy Pál

....

Lapzárta után érkezett Nagy Ernő Győr-Sopron megyei tudósítása és Tóth József Lébénymiklósból keltezett nyílt levele. Az írásokat következő számunkban közöljük.

- . -

Vak költők versei

Sorozatunkban most új névvel találkozunk olvasóink. Rovatunk hagyományaihoz tartozik, hogy az új költőket néhány soros életrajzzal mutatjuk be olvasóinknak. A hagyományoktól most csak annyiban térünk el, hogy Semsey Istvánné, Legeza Ilona gyöngyösi sorstársunk levelét majdnem teljes terjedelmében szó szerint, minden kommentár nélkül közre adjuk.

"... Én nem túl régen vagyok a folyóirat olvasója, noha látásomat már 1977 februárjában - véglegesen - elvesztettem /veseelégtelenségből adódó magas vérnyomás, illetve szeptikus szivbelhártya-gyulladás következményeként./ Szövetségi tag is csak ez év áprilisától vagyok, de egy szerien nem tudtam a VGYOSZ-ról. 1964 óta vagyok vesebeteg, 1975. óta rendszeresen művesekezelésben részesülök, közben gyermekszülés, munka, tanulás /szakképzettségem: könyvtáros - ezek a dolgok elvonták figyelmemet minden egyébről. /1975 óta rokkantsági nyugdíjas vagyok./

Van egy nagyon kedves és figyelmes férjem, egy tündéri - 9 éves - fiam, akik - ha elfoglaltságuk engedi - rendszeresen felolvasnak nekem, - igaz, általában csak folyóiratokból. /Én sajnos nem ismerem a Braille-írást./ Ez év áprilisától kapom a vakok személyi járadékát, így van eredményem arra, hogy a közel jövőben magnetofont vásároljak és a hosszú "szellemi anarchia" után ismét "olvashassak" hoszabb terjedelmű műveket. 29 évesen fekvő beteg vagyok, reggeltől délután 5-ig egyedül tartózkodom a lakásban, ezért egy kicsit lassan telik az idő. Telefonunk még nincs, de ígéretet kaptunk, hogy a második félévben bekötik, így hát ez is megoldódik a közel jövőben; s a külvilággal /és a művese-állomással/ való kapcsolattartás is egyszerűbbé válik.

Itt - Gyöngyösön - a körzeti csoport elnöke, Borbély Lajosné, a mi kedves Ilonka nénink. Közös ismerősinktől szerzett tudomást rólam, illetve állapotomról. Korábban nem ismertük egymást. Ő azonnal megkeresett személyesen, azóta is hűséges látogatóm. Tőle tudtam meg, hogy létezik olyan, hogy vakok személyi járadéka, s hogy a hasonló sorsuaknak a szövetségben van a helyük. Rendszeresen elhozza nekem a Vakok Világát és minden ezzel kapcsolatos dologról beszámol. Ahol tud, önzet-

lenül segít mindenkinek, mindig fáradhatatlan és vidám. Nincs ember, aki ne szeretné. A gyöngyösi sorstírsak nagyon szerencsések, hogy ilyen meleg szívű, színes egyéniség képviseli ügyüket. Kéltán vagyunk büszkéek rá..."

...

Legeza Ilona:

Az élet fizikája

Itt vagy. Érzem leheleted.
Hallom, hogy zakatol a szíved
bennem is megmozdul a motor
dübörögve, válaszol
sok atom és molekula
vezetékein táviratozva
- Milyen bonyolult
a testünk.

Itt vagy. Jó veled.
Vigyáz a szemed
most nem reszketek.
Máskor félnek az atomok
kiabálják, hogy nem vagyok
Veled.
Részegen
végtelenbe hullva
kéz kezét szorit
Bennem rohangálnak
az ionok
és Benned is ugyanazok
az elemek
- Mégis oly különbözőek vagyunk
nagyon, nagyon, mi emberek.

....

Szerelmem, te mindenem

Szerelmem vihar, zugó áradás,
tűzpiros villám, hajnalhasadás

Szerelmem forró nyári napsugár
szerelmem hegyszirt, bowló vizsugár

Szerelmem büszke pálmafák ága,
fehér jéghegyek hideg sokasága

Szerelmem kenyérem, eledelem
szerelmem kegyetlen fejedelem

Szerelmem lenge karcsu szél,
szerelmem több a többinél.

- . -

Szemerédi István:

T á j é r t e k e z l e t e k .

Megyei szervezeteink munkájáról - vidéki tudósítóinkon keresztül - rendszeresen adunk tájékoztatást olvasóinknak. Szövetségünk munkájában a közelmúltban igen lényeges előrelépés történt: eleget tettünk megyei szervezeteink titkárai kérésének: megszerveztük a tájértekezleteket. A nyugat-magyarországi szervezetek tájértekezletét Boglárlellén, a Szövetség üdülőjében tartottuk meg május 21-én és 22-én, a kelet-magyarországi szervezetek tájértekezletére pedig június 11-én és 12-én Debrecenben került sor.

A tanácskozások megszervezése és lebonyolítása jól sikerült. Titkáraink, adminisztrátoraink örömmel utaztak a tanácskozások színhelyére. Még olyanok is voltak, akik üdülésüket szakították meg, hogy részt vehessenek az értekezleten. Szövetségünk Központját dr. Bódi István főtitkár, Daru Geróné osztályvezető-helyettes, Szemerédi István szakmai csoportvezető és Gerdelics Ferenc főelőadó-instruktor képviselte mindkét tájértekezleten.

A tanácskozásokat e sorok írója irányította. Megnyitójában hangsúlyozta, hogy a tájértekezleteknek kötött programjuk nincs, titkáraink, adminisztrátoraink számoljanak be munkájukról, gondjaikról és vessenek fel minél több olyan javaslatot, amelynek megvalósítását szükségesnek tartják. Elismeréssel szólt arról, hogy titkáraink között jónéhányan vannak, akik több mint 20 éve fejtik ki tevékenységüket, szívvel-lélekkel dolgoznak sorstársaink javára. Kérte, hogy a munkájuk során szerzett tapasztalatokat cseréljék ki, adják át egymásnak.

A megnyitó után baráti légkörben indult meg a tanácskozást. Mindkét értekezletre jellemző volt a témagazdagság, az őszinte hangnem és az a törekvés, hogy a vakok ügye előbbre haladjon, minél több tagnak nyújthassanak segítséget. Egy cikk keretében természetesen nem lehet leírni két kétnapos tanácskozás teljes anyagát, de tájékoztatást adunk néhány fontosabb felmerült témáról.

Mindenekelőtt a főtitkár felhívta a titkárok és adminisztrátorok figyelmét arra, hogy szövetségünk távlati programtervet készít és kérte, hogy segítség a tervezet minél jobb előkészítését konstruktív javaslatokkal, véleményeikkel.

Titkáraink közül többen részletesen beszámoltak a náluk folyó munkáról. Kitértek a nehézségekre is. A nehezebb feladatok megoldásához a Központ segítségét kérték. Voltak, akik felvetették, hogy a megyei szervezeteknek még szorosabb kapcsolatot kellene kiépíteniök a vakokat foglalkoztató vállalatokkal. A foglalkoztatás kérdését jobban is meg lehetne oldani. Szükség lenne a bedolgozó rendszer zökkenőmentesebb kiszélesítésére. A megyei szervezeteknél általában munkára váró nincs. De van néhány nyugdíjas, aki odahaza vállalna munkát, ha bedolgozó lehetne. Majdnem mindenütt jelentkezik a munkaerő-hiány, sokszor nem tudnak telefonalközpont-kezelőket sem adni a vállalatoknak, intézményeknek.

Sokan foglalkoztak a vasuti utaztatás problémájával és egyetértettek abban, hogy a jelenlegi utalványrendszer nem jó, mert rendkívül sok adminisztrációs munkát igényel. Az amugyis kevés óraszámú foglalkoztatott adminisztrátorok munkaidejének csaknem 40%-át tölti ki az utalványok kezelése.

Az üdültetési lehetőség bővítésével foglalkozva, tolmácsolták a megyei szervezetek titkárai a SZOT-üdültetésben részesült tagjaink köszönetét, elismerését. A tanácskozásokon kialakult az az egybehangzó vélemény, hogy az üdültetési lehetőség bővítésével kapcsolatos törekvése szövetségünknek eredményes volt, jól sikerült.

A tagszervezés, családlátogatások kérdésével foglalkozva a gyengénlátók szervezése kapott hangsúlyt. Többen javasolták, hogy a gyengénlátókra is ki kellene terjeszteni néhány kedvezményt, amelyet jelenleg csak a nemlátók kaphatnak. A szervezés ily módon eredményesebb lenne.

Többen foglalkoztak a szakmai csoport és a megyei szervezetek kapcsolatával. Elismerték a szakmai csoport munkáját, de hiányolták a személyes találkozások lehetőségeit. Tudományos téma is felmerült. Az integráció kérdése szerepelt, a társadalomba való beilleszkedést akadályozó tényezők megszüntetéséről, élénk vita alakult ki a beilleszkedést elősegítő tényezők propagálásáról. Ez a téma megérdemelné egy tudományos kerekasztal-konferenciát.

Adminisztrációs, ügyviteli kérdésekkel is többen foglalkoztak. Javasolták, szerkesszünk több könnyen használható nyomtatványt.

A felsorolt témákon kívül még sok gond, javaslat került szóba, amelyekre a központ képviselői adták meg a választ. Igéretet tettek arra, hogy mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a nehezebben megoldható feladatok, gondok is minél előbb megnyugtatóan rendeződjenek. A tájértekezletek jelentőségét, szükségességét talán a legjobban az jellemezte, hogy még a tanácskozások szüneteiben, a szabadidőben is szakmai viták keletkeztek.

Végezetül ez uton mondunk köszönetet a szervezőknek, mindazoknak, akik munkájukkal, igyekezetükkel hozzájárultak ahhoz, hogy tájértekezleteink jól sikerültek. Elhatároztuk, hogy a tájértekezleteket a jövőben is megszervezzük, mert nagyon hasznosaknak tartjuk további munkánk eredményessége szempontjából.

- . -

Bori János:

" A társaságban én is ott valék. "

Tán kissé furcsa a Petőfi-versből kölcsönvett cím, de igaz. Igaz bizony! És szálljon is mindjárt hálás köszönet azok felé, akik lehetővé tették, hogy igaz legyen.

Tekintettel a boglárlelleli üdülőnk korlátozott befogadó képességére, és tagságunk egyre növekvő számára, szövetségünk vezetősége kapcsolatba lépett a SZOT igazgatóságával abból a célból, hogy tudnának-e üdülési lehetőséget biztosítani tagjaink részére legalább a mellékidényben. Nagy örömünkre a válasz kedvező volt és ennek eredményeképpen az ország négy helyén összesen mintegy százötvenen élhattünk ezzel a kínálkozó alkalommal május havában.

Huszonnégyen Hajduszoboszlóra kértünk beutalót, - hihetőleg mindnyájan olyan szándékkal, mint feleségem és én - az ottani csodás gyógyviztől remélve fájdalmainkra enyhülést. Mondhatom, éltünk is bőven ezzel a gyógyulás reményét nyújtó kurával. Én személy szerint határozott javulásról számolhatok be.

Az állomástól csaknem az üdülőig autóbuszon utaztunk, de még azon a maradék kis uton se kellett poggyászainkat cipelnünk, mert egy élénk küldött fiatalember kiskocsira rakta azokat és utánunk hozta. Fogadtásunk a "Barátság" üdülőben nagyon szívélyes volt, a legnagyobb szolgálatkészséggel intézték bejelentkezésünket, a szobákba történő beköltözésünket, s általában akkor is, később is a legnagyobb udvariasságot, figyelmességet tapasztaltuk mind a személyzet, mind a velünk üdülő látó emberek részéről. Az ellátásról is csak a dicséret hangján lehet szólni, hiszen a finom ételekből a nagyobb étvágyiak mindenkor repetálhattak. No és a kényelem... A szobák szépek és nagyméretűek. Mindegyikhez tartozik előszoba - melyből még egy vendégszoba is nyílik -, fürdőszoba hideg-meleg vízzel. A szoba másik végén lévő ajtó és ablak tágas erkélyre nyílik, ennek hossza azonos a szoba szélességével, három és fél méter, rajta nyugágy, még két szék. Aki szeret barnulni, napozhat kedvére. Heverők, fotelék biztosítják a nagyobb kényelmet. Szekrények, asztalok, dinerek találhatóak még a szobákban. A sok vendég ellenére

mindenkor zavartalanul lehetett pihenni és szórakozni. Ez utóbbit különben a földszinten lévő társalgóhelyiség, több tv és rádiószoba is lehetővé tette. Szinte napról napra követték egymást a különböző kulturprogramok, kirándulások, ilyen vagy olyan versenyek. Egy magyar-nóta versenyt még érdemes is kiemelni, hiszen annak első díjasa Boros András sorstársunk lett, a Homérosz énekkar basszistája, ki nemrég részesült miniszteri kitüntetésben.

Szólnom kell még a szövetségünkben érkezett kedves látogatókról. akik őszintén érdeklődtek napjaink mulásáról, ellátásunkról.

Am mind eme szépnek, jónak, a kényelemnek, a nagy sétáknak a feynyóillatos és madárdalos városban, a fürdéseknak egyszer csak vége szakadt: villámgyorsan elrepült a két hét és készülődtünk hazafelé. "Vége a barátságoknak" ... mondogattuk tréfásan egymásnak. Dehogyan vége! Hiszen azok csak most szövédték, vagy szilárdultak meg, mélyültek el a meglévők, hanem a Barátságoknak, a tizenegy emeletes, gyönyörű új üdülő épületnek mondtunk fájó szívvel búcsút. Reméljük, nem túl hosszú időre.

- . -

Dr. Falvai Ferenc: Jogi rovat

Közérdekű tudnivalók az új Büntetőtörvénykönyvről

A bűnözés szocialista társadalmunk fejlődésének jelenlegi szakaszában olyan tény, ami ellen hatékony eszközre van szükség. Összességében a bűnözés számadatai az utóbbi évtizedben körülbelül azonos szinten vannak, vagyis lényegében stagnálnak. Az 1979. július elsején hatályba lépett Büntetőtörvénykönyv /a továbbiakban Btk/ számos vonatkozásban tartalmaz a korábbi szabályozáshoz képest változtatást. Ezek azonban természetesen nem alapvető jellegű újdonságok, mert a korábbi Btk. is alapvetően jól szolgált a bűnözés elleni küzdelmet. A változtatások azokat a tapasztalatokat értékelik, amelyek a gyakorlatban felvetődtek.

A Btk. meghatározza a törvény által büntetni rendelt cselekmények, vagyis a bűncselekmények általános fogalmát. E szerint bűncselekmény az a szándékosan, vagy - ha a törvény a gondatlan elkövetést is bünteti - gondatlanságból elkövetett cselekmény, amely veszélyes a társadalomra és amelyre a törvény büntetés kiszabását rendeli el. A bűncselekmény általános meghatározás. Ennek két válfaját különbözteti meg a Btk., mégpedig büntettet és vétséget.

A törvény meghatározása szerint a büntett az a szándékosan elkövetett bűncselekmény, amelyre a törvény 2 évi szabadságvesztésnél súlyosabb büntetés kiszabását rendeli el. Minden más bűncselekmény vétség. /Tehát valamennyi gondatlanságból elkövetett bűncselekmény, továbbá azok a bűncselekmények, amelyre a törvény két évi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetés alkalmazását rendeli el./

A bűncselekmény és ezen belül a büntett és vétség fogalmának megismerése után bemutatjuk a bűncselekmények konkrét válfajait. Ezeket a konkrét bűncselekményeket a Btk. Különös Része határozza meg, illetve sorolja fel. A bűncselekmények tárgya szerint a Btk. 11 fejezetben foglalja össze a cselekményeket. Ebből 9 fejezet általános jellegű, vagyis nem katonai természetű tényállásokat foglal magába. Ezeket az alábbi csoportokban foglalja össze a Btk.: állam elleni bűncselekmények /pl. összeesküvés, hazaárulás, hűtlenség, kémkedés/, háborús bűncselekmények /pl. háborús uszítás, polgári lakosság elleni erőszak, visszaélés a vöröskereszttel stb./ A személy elleni bűncselekmények: /e körbe tartoznak a leggyakrabban emlegetett bűncselekmény-típusok, pl. emberölés, testi sértés, továbbá a személyi szabadság megsértése,

magánlaksértés, rágalmozás, becsületsértés stb./; közlekedési bűncselekmények /pl. közúti veszélyeztetés, közúti baleset okozása, ittas állapotban járművezetés, cserbenhagyás stb./; a házasság, a család, az ifjúság és a nemi erkölcs elleni bűncselekmények /pl. kettős házasság, tartási kötelezettség elmulasztása, erőszakos nemi közöszlész, üzletszerű kéjelgés, stb./; az államigazgatás, igazságszolgáltatás és a közélet tisztasága elleni bűncselekmények /e körbe tartoznak pl. a tiltott határátlépés, az államtitok megsértése, a hivatali visszaélés, hivatalos személy elleni erőszak, továbbá a hamis vád, a hamis tanúzás, vesztegetés stb./; a közrend elleni bűncselekmények /pl. a közveszély okozás, az új bűncselekményt képező terrorcselekmény, közveszélyes munkakerülés, garázdaság, önbíráskodás, közokirat-hamisítás, továbbá a közegészség elleni bűncselekmények /mint pl. a környezet károsítás, kúrúzlás stb./; a gazdasági bűncselekmények /pl. a gazdálkodási köteletség legsúlyosabb megszegése, vagy a gazdasági ellenőrzés megghiúsítása, az üzérkedés, a pénzhamisítás, a devizagazdálkodás megsértése, továbbá a csempészet és vámorgazdaság stb./ Végül a vagyon elleni bűncselekmények /ezek képezik számszerűen a lefolytatott büntetőeljárások több mint felét, e körbe tartozik pl. a lopás, sikkasztás, csalás, hűtlen kezelés, rablás, zsarolás, rongálás, orgazdaság, gépjármű önkényes elvétele stb./

/Folytatjuk/

- . -

Gerdelics Ferenc: Közlekedési rovat

A közlekedési rovat mottója: "Viseld a fehér botot!"

A fehér bot a közlekedésben közismert. Két nagyon fontos funkciója van: 1. mint jelzés, a közlekedéssel kapcsolatos veszélyeztetést lényegesen csökkenti; 2. mint tájékoztató eszköz, különösen a teljesen nemlátóknak a fehér bot nélkülözhetetlen.

Egy sajnálatos villamosbaleset szolgáltat alkalmat arra, hogy a fehér bot kettős funkciójára ismét felhívjuk a figyelmet. 1979. június 20-án ugyanis két fiatal tagtársnőnk Budapesten, a Thököly uton villamos balesetet szenvedett. Az egyikük állapota hosszabb kórházi kezelést tesz szükségessé. Sajnálatos, hogy fiatal tagtársnőink fehér bot nélkül közlekedtek. A baleset kapcsán is, de az ésszerűség szempontjából is, nyomatékosan hangsúlyozzuk, hogy a hatalmas közúti forgalomra való tekintettel, minden esetben vigyék magukkal a fehér botot sorstársaink még akkor is, ha nagyon rövid távolságot tesznek meg és az utvonalat is kitűnően ismerik. A fehér bot használata a gyengénlátók számára is kötelező.

Miskolc közúti közlekedéséről

Már két évvel ezelőtt kezdeményeztük, hogy azokról a vidéki városokról, ahol szövetségünknek megyei szervezete működik, a tömegközlekedésről lapunk hasábjain ismertetést adjunk. Az anyag megszerzésének nehézségei miatt azonban az irások folyamatos közlésére nem volt módunk. Most folytatjuk a sorozatot.

Hazánk második legnagyobb városa tömegközlekedésének ismertetésével. úgy hisszük, hogy nagyon sok miskolci és Borsod megyei tagtársunknak segítségére leszünk.

A tömegközlekedés leírásának részletezésénél nem szerepel a megyei szervezet irodájának behatárolása, valamint a szakorvosi rendelőintézet és kórházak megközelítése. Ezért a bevezetőben ezekről adunk tájékoztatást.

A Tiszai pályaudvartól villamossal vagy autóbuszsal a Szemere utcai megállóig kell utazni, ahonnan a főútvonalon gyalog továbbhaladva kb. a közép tájon nyílik a Kossuth Lajos utca. Megyei szervezetünk címe: Kossuth Lajos utca 9.

A Szemere utcai kereszteződésnél átszállással, akár észak, akár dél felé, el lehet jutni a város kórházaihoz, illetve a szakorvosi rendelőintézethez.

Minden kedves olvasónknak azt kívánjuk, hogy Miskolc városi kalauzunkat eredménnyel használja.

....

TÁJÉKOZTATÓ MISKOLC VÁROS TÖMEGKÖZLEKEDÉSÉRŐL

I. rész

1./ Borsod megye székhelyének tömegközlekedését a Miskolci Közlekedési Vállalat autóbuszai és villamosai bonyolítják le. Az utazási igényeknek megfelelően munkanapi, szombati és ünnepnap menetrend szerint közlekednek a járatok.

Évente egy alkalommal adnak ki új menetrendet, melyet "zsebmenetrend" formában bocsájtanak az utazóközönség rendelkezésére. Az autóbusz és a villamos járatain kívül tartalmazza a LAÉV és a VOLÁN 3. sz. Vállalat Miskolcra induló és Miskolcra érkező járatait is.

Az új menetrend bevezetésére 1979. június 1-én került sor. Az alábbi tájékoztatást ez alapján készítettük el, ebben a munkanapi menetrend jellemzőit közöljük.

2./ Villamosközlekedés:

A villamosok a város kelet-nyugati tengelye mentén közlekednek. Az utazási igények kielégítésére 44 db villamos járművet állítanak naponta forgalomba, melyek az 1, 2, 3-as és 0-ás viszonylatokon közlekednek.

Az 1-es járat Tiszai pályaudvar - Diósgyőr, a 2-es Tiszai pályaudvar - Vasgyár, a 3-as Vasgyár - Diósgyőr és a 0-ás járatok Vasgyár - Marx tér végállomások között közlekednek.

A reggeli és a délutáni csúcsideőszakban az 1-es és 2-es járatok 4-6 percnként, míg délelőtt és este 6-10 percnként közlekednek.

A 3-as jelzésű villamosok csak a reggeli, délutáni és esti műszakváltáskor közlekednek 10-15 percnként. A 0-ás villamosok csak a reggeli műszakváltáskor közlekednek, 3-7 percnként követik egymást.

A kelet-nyugati tengely mentén utazóknak javasoljuk a villamos járműveink igénybevételét, mivel a kihasználtság csak 35 %-os, így kulturált utazási feltételek biztosíthatók.

/Folytatjuk/

- . -

Vándor Tamás:

Kulturális életünk hirei

1979. márciusában szövetségünkben járt Norvall Skreien, a Bergens Tidende nevű norvég napilap főszerkesztője. Norvall Skreien a Kulturkapcsolatok Intézete révén jött Magyarországra, a zenei élet tanulmányozása céljából.

A szövetségünkben tapasztaltakról két cikke jelent meg a norvég napilapban.

1979. április 4-i számában közölt cikkében az ujságíró ismertette a Homérosz kórus próbáján szerzett benyomásait, majd Peskó Györggyel,

a kórus karnagyával folytatott beszélgetését. A cikk rövid ismertetőt adott az együttes utóbbi években elért eredményeiről, valamint Peskó György művészi pályafutásáról.

Az 1979. április 7-én megjelent "Örömet nyújtó vak zenekar Magyarországon" című tudósításában Norvall Skreien rövid ismertetőt közölt a magyarországi vakok zenei oktatásáról, majd röviden ismertette szövetségünk zenekarának működését. Az újságíró megszólaltatta Zsolnay Ágoston karnagyot és Bodóczy Gézá, a zenekar csellistáját.

Mindkét cikkét a szerző fényképfelvételekkel egészítette ki, amelyek a kórus és a zenekar tagjainak munkáját mutatják be.

- . -

Dénes József: Sportrovat

Dosek Lajosné:

Tudósítás a vakok szabadkai csörgőlabda versenyeről

Május 18-án délután érkeztünk Szabadkára, ahol a vakok helyi szervezetének képviselői, a verseny rendezői fogadtak az állomáson, majd a verseny más résztvevőivel együtt kikisértek palicsi szállásunkra. A múlt század közepén és második felében épült szállók, park és étterem teljesen helyreállítva várja a vendégeket, de körbeépítik modern strandokkal és üdülőkkel, motellekkel és hotelekkel az egész, újra kiképzett tavat.

A verseny Szabadka másik végén Sándoron, egy modern általános iskola tornatermében zajlott le. Mivel az eszékiek nem jöttek el, a 13 csapatot 2 csoportra osztották, a két-két pesti és szabadkai csapat mindkét csoportban küzdött. Körmérkőzések folytak kora reggeltől késő estig 5-5 perces félidőkkel megállás nélkül. A magunkkal vitt hideg ételmet az edzők beosztása szerint mindenki akkor fogyasztotta el, amikor 1 óra szünet következett a játékokban. Az üdítő italok, a nagy hőség miatt már délelőtt kifogytak. A játékosok részére kitettünk egy tornapadot az árnyékos udvarra, mert a teremben hamar elhasználódott a levegő és a néma csendben is egyre forróbb lett a hangulat.

Az első csoportban küzdő fiatal csapat Szabó András, Szilasi Ferenc és Dinya Imre az első fordulóban 3:2 legyőzte Pristinát, a második fordulóban 6:0 verte Rumát, a harmadik fordulóban a vendéglátó Szabadka győzött 4:3-ra, a negyedik fordulóban Zombor 4:1-re kapott ki, az ötödik fordulóban Nagykikinda elleni mérkőzésen döntött el, hogy Szabadka mellett ők; vagy mi kerülünk a döntőbe. Mindkét csapat kissé fáradtan állt ki, mi bevetettük a tartalék Borbély Lajost, aki friss erővel és biztonságos védekezéssel segítette csapatunkat a 4:2-es győzelemhez.

A második csoportba általában idősebb versenyzők kerültek. Néha megsemmisítő erejű dobásokkal bombázták egymás kapuját. Ganyecz László, Tóth Péter és Németh László vidáman állták a hőséget és a bombákat, jó összeszokottsággal küzdöttek. Az első meccset Gostivár ellen 3:2-re, a másodikat a szabadkai öregek ellen 9:2-re nyerték, utána Zrenjanin döntetlent harcolt ki 4:4-ben. Dél tájban került sor a későbbi II. helyezett Vukovár elleni mérkőzésre, hihetetlen erős dobójuk megtörte védelmünk erejét: 5:2-re győztek. Németh ezután kezdett a vállával bajlódni, Ganyecz is jelezte, hogy fáradt, ezért a tartalék Zwath Henrik játszott felváltva a helyükön az utolsó 2 mérkőzésen. Ez kissé zavarta Tóth Pétert, óvatosabban védett, nehogy ütközzön vele. A verseciek 5:2-re, az újvidékiek 6:1-re győztek, másnap ők nyerték fölényesen a tornát. A mi csapatunk Szabadkával újra vívott a 3-ik helyért, de nem bírtak egymással, végül is az előző napi vereség miatt szorultunk a 4-ik helyre.

Mint vendéglátóinktól megtudtuk, ők havonta rendezik meg ezeket a tornákat különböző városokban, ahol a helyi szervezetek szívéből viselik a vakok sportját s a szövetségtől kapott labdákkal immár tíz éve üzik ezt a sportágat. A tornatermekbe a helyi testnevelő tanárok segítségével, heti 1-2 edzést tartanak. Az erős csapat tagjait örezeszoktatják, a gyengébb vagy nem állandó csapat pedig ezzel nyer, hogy egészségesebb, edzettebb lesz.

....

Lak István:

Kirándulás a Duna-Tisza közén

Turistáink ebben az évben is több országjáró úton vehetnek részt. Egy-egy ilyen kiránduláson hazánk különböző tájaival ismerkedhetünk meg. Május 6-án is egy jelentős autóbusszos túrán vettünk részt, melynek során a Duna-Tisza köze tájának közepét kerestük fel.

Hüvös, szinte kora tavaszi, de szép napos időben indultunk el Kecskemét felé. Utunk jellegzetes alföldi tájon vezetett, sík és alacsony dombos vidék váltogatva egymást. Ezeken a tájakon sok a gyümölcsös és a szőlőkkel beültetett terület. A vidék jellegzetes fája az akác, amely mindenhol megtalálható. Idegenvezetőnk az úton részletesen beszélt a látnivalókról, a tájakról, településekről. A homokos talaju vidéket az ember évszázados munkával virágzó termőföldre varázsolta. Két óras utazás után megérkeztünk Kecskemétre. A százezer lakosú város a táj legjelentősebb központja. A tágas terekkel és széles utcákkal tagolt település a "két folyam" közötti hátság legmagasabb pontján fekszik. Kecskemét már a XIV. század vége óta mezőváros. A török időkben a város a szultán birtoka volt, un. khász város, ez védelmet nyújtott a lakosságnak. Ilyen szultáni birtok volt még Nagykőrös és Cegléd is.

Kecskeméten a városközpontban parkoltunk. Innen néhány nevezetes épületbe mentünk: Először kívülről, majd belülről is megnéztük a híres "Óregtemplom"-ot. Ennek a régi szép templomnak gazdag a díszítése, maga az épület copf stílusban épült. Megcsodáltuk Kecskemét talán legjelentősebb és legnagyobb épületét, a magyaros stílusú, díszes homlokzatú Városi Tanácsházat. Felkerestük a városban működő híres Kodály Intézetet. Rövid séta után átmentünk a református templomba, ahol csodálatos szép ötvös remekeket, kelyheket és gyertyatartókat néztünk meg. Kecskeméten született Katona József drámaíró és Kodály Zoltán zeneszerző. Mindkettőjük emlékéit híven őrzí a város. A városnézés után Nagykőrösre mentünk. Nagykőrösön a híres Cifrakertben lévő étteremben szépen díszített terem, finom ebéd és udvarias kiszolgálás várt bennünket.

Ebéd után séta közben ismerkedtünk a várossal. Nagykőröst kulturális emlékek és iskolái tették nevezetessé. A jelentős élelmiszeriparral rendelkező városnak 30 ezer lakosa van. Sétánk végén a Városi muzeumba mentünk. A muzeumban ma változatos anyagu helytörténeti, régészeti és néprajzi gyűjtemény látható. Itt helyezték el a korábban a gimnázium épületében őrzött Arany János-gyűjteményt is. Számos kézirat, kép, könyv, személyes használati tárgy idézi fel a nagy költő nagykőrösi éveit. Arany János 1851-1860 között tanított ebben a városban és itt írta a "Nagykőrösi balladákat".

Nagykőrösről Ceglédre mentünk. Cegléd 40 ezer lakosú város, jelentős mezőgazdasági település. A város multja hasonló az előzőekben meglátogatott városokéhoz. Ceglédnek gazdag történelmi multja van. Itt mondta el Dózsa György 1514-ben híres beszédét. E város papja volt Mézáros Lőrinc, Dózsa egyik alvezére. 1848-ban Kossuth innen indult el toborzó körútjára. Egy kis városnézés után a Kossuth Muzeumba mentünk. Itt régészeti és várostörténeti emlékek mellett gazdag Kossuth-gyűjtemény

ményt láthattunk: 1848-49-es dokumentumok, Kossuth több személyes használati tárgya, torinói butorai, fegyverek vannak kiállítva.

Este volt már, amikor egy élményekben gazdag nap után visszaértünk Budapestre. Közelebbről is megismerkedtünk a táj e három városával.

- . -

Kuminka györgyné: Uttörőrovat

Évvégi jelentés az 1978/79-es uttörőévről

A 892. sz. Táncsics M. uttörőcsapat az idei uttörőévben munkatervünknek megfelelően a csapat eseménynaptára segítségével az évi programot maradéktalanul megvalósította.

Az őszi időszakban /szeptember-november/ a következő események történtek:

Csapatzászló ünnepén, szeptember 29-én - immár hagyományosan - indítottuk a "Mi világunkért" mozgalmat.

Októberben a Kis Politikusok köre megemlékezett arról, hogy 60 éves a Vakok Szövetsége.

Novemberben jól sikerült a NOSZF évfordulójára rendezett csapatgyűlésünk. November 24-én intézetünk párt és KISZ-tagjait köszöntöttük egy szép műsorral - melyet a 8. osztály állított össze - közös jubileumi taggyűlésen.

Közben kirándulások és sportrendezvények is zajlottak: sakk, az őszi labdarugó és atlétikai bajnokságok, asztalitenisz. Az új csapatvezetőséget is megválasztottuk, mely az addigi 5-ről 7 tagúra bővült.

A téli időszakban /december-február/ hangulatos télapó ünnepélyünk után, december végén előadást hallhattak a pajtások a KIMSZ-ről. Január 25-26-án volt a csapat "Ki mit tud?", ahol több mint 70 műsorszámban négy kategóriából versenyezhettek. A legjobbak a következő hónapokban a kerületi és Nevelőotthonok közötti kulturális vetélkedőkön szép sikerrel szerepeltek, így Tóth Éva első helyezést ért el, Kanyák Gyöngyi és Nagy Vera pajtások pedig ezüstérmesek lettek az uttörő vers, ill. prózamondó kategóriában.

A tavaszi időszak /március-május/ egy jól sikerült tavaszi karnevállal kezdődött, melyet a Nevelőotthon rendezett. Március 15-ét rajgyűlések keretében ünnepeltük, majd izgalmas vetélkedőn vehettek részt a pajtások a Tanácsköztársaság 60. évfordulója alkalmából. Kisdobosainak szintén volt egy hasonló vetélkedőjük. Ünnepélyes csapatgyűlés volt 1919. március 21. és 1945. április 4-e méltó megünneplésére. A programot még egy rajzverseny tette színesebbé.

Áprilisban megemlékezünk csapatunk névadójának, Táncsics Mihály-nak születésnapjáról, a "Kis politikusok köre"-ben pedig játékokat tanultunk a Nemzetközi gyermekév alkalmából. Közben folyamatosan előkészítettük leendő kisdobosainkat és uttörőinket az avatásra, a "kék nyakkendőért", és "vörös nyakkendőért" próbákkal.

Írás-olvasás versenyt is rendeztünk, s a tavaszi sportélet is zajlott. Kórusunk, az "éneklő Ifjuság" mozgalomban rádiófelvételekre is eljutott.

Május 8-án a Debreceni Gyengénlátók Iskolájának tanulóit láttuk vendégül sportvetélkedőn.

Május 11-én akadályverseny volt a Városligetben az egész csapat uttörő őrsei számára. Ez volt a próbázás, az egész évi munka mérlegelése. 6 állomáson bizonyíthatták a pajtások tudásukat és ügyességüket. Az állomásvezetők a testvér KISZ szervezet tagjai voltak. A kisdobosok pedig intézetünk udvarán, ugyancsak játékos állomások egész során küzdötték át magukat.

Jól sikerült a VIII.-osok számára rendezett "Kis Politikusok Köre" is a KISZ-szel kapcsolatos témákban.

Május 25-én gyermeknap műsort tartottunk, melynek vendégei voltak dr. Mezei Gyuláné és dr. Vokság József elvtárs is.

Május 26-án az uttörő- és kisdobos-avatás után megtartottuk csapatparlamentünket, ahol sok értékes javaslat, hozzászólás is elhangzott. Délután sportvetélkedőt rendeztek pedagógus KISZ szervezetünk fiataljai a pájtások részére. Május 31-én pedig intézetünk látta vendégül kerületünk aranyérmeseit, ugyanis disztermünkben volt a bemutató.

Junius 8-án munkajellegű csapatgyűlésen megválasztottuk az új gyermekvezetőség: az Uttörőtanács tagjait, körvonalaztuk az 1979-80-as uttörőév feladatait és programjait. Úgy gondoljuk, sikeresen zártuk ezt a mozgalmi évet is.

Fényi Endréné
csapatvezető

- . -

K ö z l e m é n y e k .

Felhívjuk az érdeklődők figyelmét, hogy "A Vakok és Gyengénlátók érdekvédelmének 60 éve" című kiadványunk korlátozott számban kapható Szövetségünk Budapesti és Pest megyei szervezetének irodájában. A könyv Posta útján is megrendelhető a rózsaszínű pénzesutalványon történő befizetéssel és az összeg rendeltetésének feltüntetésével. Címünk: Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége, Budapest, Május 1. ut 47. 1146. A kötet ára: 10.- Ft.

Kedves családi ünnepségek színhelye volt a kevermesMűvelődésiHáz nagyterme; május 26-án tartották Janovicz Balázs vak hadirokkant sors-társunk és kedves felesége, Margit néni gyémántlakodalmukat. Házasságkötésük 60. évfordulóján nagy szeretettel köszöntötték az idős házaspárt három gyermekük, nyolc unokájuk, egy dédunokájuk, rokonaik és ismerőseik.

Nyugdíjjal és önálló lakással rendelkező özvegyasszony vagyok. Keresem nyugodt életre vágyó 55-65 éves gyengénlátó budapesti férfi ismeretségét. Leveleket "Barna asszony" jellegére a szerkesztőségbe kérek.

160 cm magas, 28 éves, rendezett anyagi körülmények között élő férfi megismerkednék korban hozzáillő leánnyal vagy elvált asszonnal házasság céljából. "Egy gyermek nem akadály" jellegére leveleket kér a szerkesztőségbe.

- . -